

den Andeel, de skulde udrede, altsaa ogsaa en Deel af den Indquarteringsstat, der hvilede paa Kjøbstæderne; men foruden dette skulde de bequarterede Kjøbstæder efter Forordningen af 29de December 1850 udrede Differentien eller Halvdelen af det, som Udgiften oversteg de i Anordningen af 1816 normerede Udgifter, og derved bliver der paalagt de bequarterede Byer en Udgift, som i det kommende Aar efter Finantsloven vil være circa 20,000 Rd., som de altsaa forlods have at udrede. Nu veed jeg vel, og jeg skal ogsaa indrømme, at der er noget Sandt deri, at man siger, at de bequarterede Kjøbstæder fremfor de andre Byer have Fordeel af Indquarteringen, men der kan være forskellige Meninger om denne Fordeel, og jeg troer, at den Embedsmand, som har særdeles i saadanne bequarterede Byer, bedre kan bedømme det hele Forhold end de, der staae udenfor. Fordelen er der vistnok, men den tilfalder ikke Byerne alene, men den tilflyder ogsaa det hele omliggende Landdistrict, og imod denne Fordeel staae de andre Byrder. Byerne have, som jeg anførte, at udrede de 20,000 Rd.; det kan paa en By, der har et Cavalleriregiment, blive omtrent 4,000 Rd., den har at udrede, og for et Infanteriregiment imellem 2 og 3,000 Rd., den har at udrede af Kæmmerkassen. Dog denne Udgift vil jeg troe, at Byerne ville overkomme og ville ikke krympe sig meget derved; men hvad der mere trykker er det, at Byerne skulle staae i Forstud for hele Inquarteringsudgiften. Indquarteringsudgiften bliver, som vi have hørt, henimod 86,000 Rd., foruden de 20,000, Byerne selv skulle udrede, og for disse 86,000 Rd., som de siden faae godtgjorte, skulle de staae i Forstud. De kunne nemlig i Regelen ikke faae dem betalte, førend de opgjøre deres halvvaarlige Regnskaber, og førend disse halvvaarlige Regnskaber ere deciderede, hvilket kan gaae langt ind i det næste Aar. Det har været Tilfældet i Aarshuus, som jeg bemærkede sidst, at vi have staaet i Forstud for indtil 10,000 Rd.; jeg troer, at vi for Diebliffet staae i Forstud for 5 à 6000 Rd., som vi skulle have godtgjorte af Finantsferne. Saadanne Forstud trykke betydeligt paa Kæmmerkassen; den har ikke, naar den forfatter sit Budget, saamange Penge tilovers,

at den kan rutte dermed; den har sine bestemte Udgifter, sine bestemte Penge, der skal anvendes, og Intet tilovers; den maa altsaa enten tilbageholde Betaling til Folk, der have Penge tilgode, eller laane Penge. Denne Ulempe for Kjøbstæderne kan undgaaes, og jeg troer, naar Indenrigsministeren vil anvende sin Indflydelse dertil, kunde han udvirke, at Byerne hvert Fjerdingaar fik udbetalte den ene Femtedeel af den budgetterede Sum, og naar Aaret var omme, var der $\frac{1}{5}$ Deel tilbage, om man muligt maatte faae noget Tilsvær. Naar der altsaa blot blev sørget for, at de fik hvert Qvartal af den budgetterede Sum anvist $\frac{1}{5}$ til Udbetaling, saa, naar Aaret var omme, var der endnu $\frac{1}{5}$, som Byen havde tilgode, og som kunde afgjøres, naar Regnskabet var decideret. Jeg troer, at den ærede Minister vilde erhverve sig Tak af de bequarterede Kjøbstæder, naar han vilde see at foranstalte det saaledes, og denne Tak vilde endnu kunne sørges, naar han sørgede for, at vi fik en fuldstændig omfattende Indquarteringsanordning, der nøie bestemte, hvad og hvormegét de Militaire kunne forlange, og hvad og hvormegét Byerne ere pligtige at give, og i de enkelte Tilfælde, hvor Anordningen ikke havde omtalt Præstationerne, at det da blev Pligt for de militaire Commandoer, naar de vilde have Noget udvirket, da at vedlægge deres Requisition med en Ministerordre, som sagde, at det skal Byen udrede, saa havde Byen Noget at holde sig til; men nu, naar man gaar efter militaire Requisitioner, saa har man det ikke, saa staaer man sin egen Risiko. Det er de to Ting, jeg altsaa troer, at Byerne trænge til for Diebliffet, naar der ikke kan træffes et Arrangement med Monarchiet, som Udvalget har henpeget paa, nemlig at der maatte anvises Byerne $\frac{1}{5}$ af Indquarteringsgodtgjørelsen hvert Qvartal, og at den $\frac{1}{5}$ blev staaende, indtil Regnskabet var decideret, samt at en Indquarteringslov snarest maatte udfomme.

Naar jeg dernæst gaar over til Udvalgets særlige Endringsforslag, skal jeg blot foreløbig bemærke, at jeg egentlig troer, at Udvalget har været nært ved at gaae ind paa en feil Vej, idet det har bestemt Summer, der